

Zasady bezpiecznych relacji między małoletnim a personelem NZOZ StommedArte Kodeks Bezpiecznej Relacji

1. Każda osoba zatrudniana w NZOZ **StommedArte** Sosnowiec ul Szkolna 4A niezależnie od formy zatrudnienia (umowa o pracę, umowa cywilnoprawna, kontrakt B2B, wolontariat lub jakiegokolwiek inna forma) jest zapoznawany ze standardem ochrony małoletnich oraz Kodeksem Bezpiecznej Relacji.
2. Potwierdzeniem zapoznania się ze standardem ochrony małoletnich oraz Kodeksem Bezpiecznej Relacji jest złożenie pisemnego oświadczenia.
3. Oświadczenie zapoznania się ze standardem ochrony małoletnich oraz Kodeksem Bezpiecznej Relacji powinno być podpisane w dniu rozpoczęcia pracy i przechowywane w aktach osobowych pracownika lub w analogicznej dokumentacji dotyczącej osoby pracującej na podstawie umowy cywilnoprawnej/ wolontariatu/ praktykanta/ stażysty/ B2B lub innych.
4. Pracownicy zatrudnieni przed wprowadzeniem standardu ochrony małoletnich oraz Kodeksu Bezpiecznej Relacji ze standardem oraz kodeksem zostają zapoznani i potwierdzają zapoznanie się ze standardami składając oświadczenie
5. W przypadku aktualizacji standardu ochrony małoletnich oraz Kodeksu Bezpiecznej Relacji zapoznanie pracowników ze zmianą i potwierdzenie zapoznania się odbywa się na zasadach analogicznych do składania oświadczeń.
6. Za aktualizację standardu ochrony małoletnich i Kodeksu Bezpiecznych Relacji odpowiada Koordynator ds. Przeciwdziałania Przemocy lub inna wyznaczona do tego w podmiocie osoba.
7. Standard ochrony małoletnich oraz Kodeks Bezpiecznej Relacji pracownikom i współpracownikom jest udostępniony na wewnętrznej stronie internetowej podmiotu (jeżeli taka istnieje).
8. Standard ochrony małoletnich oraz Kodeks Bezpiecznej Relacji jest udostępniony na stronie internetowej podmiotu (jeżeli taka strona istnieje) oraz w formie plakatów na terenie podmiotu.
9. Kodeks Bezpiecznych Relacji w wersji językowej dostosowanej do możliwości percepcyjnych małoletnich jest udostępniony w formie plakatów w każdej komórce podmiotu, w której udzielane są świadczenia zdrowotne małoletnim oraz na stronie internetowej (jeżeli istnieje).
10. Za publikację Standardu ochrony małoletnich oraz Kodeksu Bezpiecznej Relacji na stronie internetowej zewnętrznej i wewnętrznej oraz w formie plakatów odpowiada Koordynator ds. Przeciwdziałania Przemocy lub inna wyznaczona do tego w podmiocie osoba.

Kodeks bezpiecznej relacji

Kodeks powstał celem poszanowania godności i wartości małoletnich w NZOZ **StommedArte** Sosnowiec ul Szkolna 4A.

Dobro i bezpieczeństwo małoletnich jest dla nas najważniejsze. Zobowiązujemy się do stosowania zasad zapisanych w Kodeksie oraz reagowania i zgłaszania wszystkich zachowań niedozwolonych.

Potrzeby małoletniego

1. Każdy małoletni może reagować inaczej nawet w tej samej sytuacji. Składa się na to wiele czynników, takich jak poziom rozwoju, wiek, stan emocjonalny, dotychczasowe doświadczenia.
2. Staraj się poznać potrzeby małoletniego i próbuj na nie odpowiadać, o ile jest to możliwe.
3. Zapewnij małoletniemu sprawczość. Zapytaj, jak możesz się do niego zwracać (czy po imieniu w formie pełnej, czy zdrobniale). Traktuj małoletniego podmiotowo. Staraj się prowadzić rozmowę bezpośrednio z małoletnim, nie omawiaj jego sytuacji z pominięciem jego osoby.
4. Pamiętaj także o tym, że małoletni ma prawo do nauki i zabawy. Przedstaw mu zasady korzystania z zabawek i książek dostępnych w poradni.

Kontakt fizyczny

1. Podczas wykonywania badań zapewnij obecność rodzica/opiekuna małoletniego lub innej osoby z personelu.
2. Jeżeli okaże się to potrzebne, staraj się odsłaniać ciało małoletniego do badania partiami. W gabinetach przyjmuj pacjentów pojedynczo i dbaj o to by nikt nie wchodził bez pukania i wyraźnej zgody na wejście.
3. Kontakt fizyczny nie wynikający z potrzeb medycznych jest dopuszczalny, o ile odpowiada na potrzeby małoletniego, czyli uwzględnia wiek małoletniego, etap rozwojowy, kontekst kulturowy i sytuacyjny. Zawsze wtedy należy zapytać małoletniego o zgodę np. na przytulenie, dotknięcie ręki. (np. Czy chcesz się przytulić?). Nigdy nie oferuj jednak takiego kontaktu bez obecności rodzica, opiekuna lub innej dorosłej osoby z personelu.

Komunikacja z małoletnim

1. Zacznij od przedstawienia się, krótko wytłumacz małoletniemu czym się zajmujesz (np. Jestem doktor Anna, będę chciała przeprowadzić u Ciebie badanie).
2. Pozwól małoletniemu na wypowiedzianie się w każdej kwestii. Pamiętaj, że małoletni powyżej 16 r.ż. ma prawo do pełnej informacji medycznej i decydowania o procesie diagnostyczno-terapeutycznym.
3. Każdą wypowiedź małoletniego traktuj z należytą uwagą. Odpowiadaj na pytania zgodnie z prawdą, dostosowując komunikat do jego możliwości (wieku, stanu emocjonalnego, poziomu rozwoju i sytuacji, w której się znajduje). Wyrażaj się prosto i zrozumiale. Upewnij się czy małoletni rozumie co do niego mówisz.
4. Staraj się informować małoletniego na bieżąco o przebiegu procesu diagnostyczno-terapeutycznego (np. *teraz zajrzę do Twojej buzi i musisz mi pomóc otwierając szeroko usta*).

5. Jeśli coś jest dla małego nie zrozumiałe, staraj się to wytłumaczyć prostym językiem. (- *będę borować*, - *a co to znaczy?* - *spójrz – musimy dostać się do czystego miejsca na zębie. Musimy usunąć, pozamiatać z zęba brudne części*).
6. Nie zawstydzaj małego, w szczególności używając skomplikowanego języka i terminów medycznych, których może nie zrozumieć (zawstydzanie to na przykład: podniesiony głos i komunikat typu: *nie histeryzuj! Wszyscy to jakoś wytrzymują! Albo – nie jesteś jedyny, ja nie mam dla Ciebie całego dnia!*).
7. Zapewnij komunikację małemu ze szczególnymi potrzebami np. niesłyszącym, poprzez dostęp do tłumacza języka migowego, staraj się zapewnić tłumacza dla małego obcojęzycznego, w przypadku małych komunikujących się niewerbalnie możesz skorzystać z form komunikacji alternatywnej.

Relacje z rodzicami i opiekunami małego

1. Zachęcaj do zapoznania się rodziców i opiekunów małego z Kodeksem Bezpiecznych Relacji.
2. Na bieżąco informuj rodziców i opiekunów o przebiegu procesu diagnostyczno-terapeutycznego. Udzielaj informacji językiem zrozumiałym, nie stosuj specjalistycznej terminologii medycznej, która może być nie zrozumiała. Odpowiadaj na pytania i zapewnij możliwość zadawania pytań.
3. Doceniaj chęć pomocy rodziców i opiekunów podczas wykonywania czynności pielęgnacyjnych, poinstruuj co rodzic lub opiekun może wykonać przy dziecku samodzielnie. (jeżeli to możliwe i daje dziecku poczucie bezpieczeństwa może być u rodzica na kolanach albo rodzic może trzymać dziecko za rękę, itp.).
4. Zaufaj rodzicielskiej i opiekuńczej znajomości potrzeb i zachowań małego. Zapytaj, co mały lubi, a czego nie lubi. Zapytaj, czy ma jakieś szczególne potrzeby, staraj się brać je pod uwagę.
5. Zachowaj wyrozumiałość dla rodziców i opiekunów, pamiętaj, że znajdują się oni w obcym otoczeniu i dużym stresie.

Ochrona małego przed krzywdzeniem

1. Reaguj za każdym razem, kiedy jesteś świadkiem krzywdzenia lub podejrzewasz krzywdzenie małego. (Nie pozwalaj, aby rodzic, inna osoba z personelu, podnosiła na dziecko głos, wypowiadała się lub zachowywała lekceważąco).
2. Jeśli jesteś świadkiem zachowań niedozwolonych, mówienia nieprawdy, straszenia, umniejszania potrzeb i problemów małego oraz łamania niniejszego Kodeksu przez personel podmiotu, zwróć uwagę i przypomnij o obowiązujących zasadach.
3. Staraj się zapewnić bezpieczeństwo małemu w podmiocie. Reaguj, gdy widzisz, że obecność danej osoby może źle wpływać na dziecko. Weryfikuj odwiedzających i nie dopuszczaj do sytuacji by w gabinecie znajdowały się osoby nieupoważnione.
4. **Reaguj, gdy widzisz, że mały korzystając z telefonu komórkowego lub tabletu otwiera strony internetowe zawierające treści niebezpieczne. Zgłoś to niezwłocznie personelowi medycznemu, rodzicom lub opiekunom, a w przypadku ciężkiego naruszenia cyberbezpieczeństwa Policji.**

Staraj się tak nie robić:

1. Nie oceniaj małoletniego i jego rodziny/opiekunów przez pryzmat statusu społecznego, materialnego lub pochodzenia. Niedozwolone są przejawy jakiegokolwiek formy dyskryminacji i nierównego traktowania.
2. Nie udostępniaj danych osobowych i medycznych. Zachowaj w tajemnicy także te informacje, które udało Ci się ustalić dodatkowo.
3. Nigdy nie mów małoletniemu nieprawdy bądź szczerzy, gdy dziecko pyta, czy taka procedura będzie bolała. Nie mów, że nie będzie bolała, jeśli wiesz, że boli, ale powiedz, że zastosujesz środki łagodzące ból.
4. Nie zaprzeczaj odczuciom małoletniego. Jeśli mówi, że czuje się w taki sposób, to tak właśnie jest. Nie mów, że nie może się tak czuć.
5. Nie upokarzaj dziecka np. poprzez niestosowne komentarze, powierzchowną ocenę czy porównanie z innymi małoletnimi.
6. Nie szantażuj i nie zastraszaj małoletniego celem nakłonienia do poddania się wykonaniu danej czynności.
7. Nie prowokuj nieodpowiednich kontaktów z małoletnim, utrzymuj odpowiednie granice w kontaktach z nim.
8. Nie krzycz, nie obrażaj, nie wyzywaj, nie popychaj i nie stosuj jakichkolwiek zachowań naruszających godność małoletniego.

Kodeks Bezpiecznej Relacji – wersja dla małoletnich

Znajdujesz się w NZOZ **StommedArte** Sosnowiec ul Szkolna 4A. Pracują tu różne osoby. Wszyscy są tu po to by pomagać potrzebującym dzieciom. To, że tutaj jesteś oznacza, że potrzebujesz naszej pomocy. Chcemy, żebyś czuła/czuł się tutaj bezpiecznie i dobrze. W trosce o Ciebie i o Twoje bezpieczeństwo będziemy robić tak:

1. Powiemy, jak mamy na imię i co tutaj robimy.
2. Poprosimy, żebyś powiedział nam, jak możemy się do Ciebie zwracać – czy pełnym imieniem, czy zdrobniale, a może chcesz być nazywana lub nazywany swoim domowym imieniem? Powiedz nam o tym. To jest dla nas ważne.
3. Rozumiemy, że wszystko co dzieje się w przychodni może być dla Ciebie nowe i nieznane. Postaramy się wszystko Ci wyjaśnić.
4. Masz prawo wiedzieć jaki jest Twój stan zdrowia i plan leczenia. Pytaj o co chcesz, zawsze udzielimy odpowiedzi. Chcemy, żebyś wszystko rozumiała / rozumiał.
5. Masz prawo wypowiadać się w sprawie leczenia i zabiegów, nawet jeśli nie masz jeszcze 16 lat. Po osiągnięciu 16 roku życia masz prawo do współdecydowania o swoim leczeniu.
6. Jeżeli będzie to tylko możliwe, będziemy starali się dać Tobie wybór.
7. Chcemy być z Tobą szczerzy. Jeżeli trzeba coś wytrzymać powiemy Ci o tym i będziemy Ci pomagać z całych sił.
8. Informacje o Twoim zdrowiu zachowamy w tajemnicy, nie będą one ujawnione innym osobom poza Tobą i Twoimi rodzicami lub opiekunami.
9. Postaramy się mówić do Ciebie prostym językiem, tak by wszystko było zrozumiałe, jeśli jednak czegoś nie rozumiesz, powiedz nam o tym.
10. Chcemy, żeby podczas Twojego badania obecny był ktoś jeszcze np. Twoja mama, Twój tata, Twój opiekun lub inna osoba (np. pielęgniarka). Jeśli nie chcesz by w badaniu uczestniczył Twój rodzic lub opiekun, powiedz nam o tym.
11. Jeśli jesteś przestraszony lub martwisz się o coś, powiedz nam o tym. O ile jest to możliwe postaramy się poszukać rozwiązania albo wskazać Ci miejsce, gdzie możesz się zgłosić po pomoc.
12. Możesz też potrzebować wsparcia np. przytulenia lub pocieszenia, powiedz nam o tym. Możemy Ciebie przytulić, tylko wtedy, kiedy na to pozwolisz, nie zrobimy tego bez Twojej zgody.
13. Jeśli czegoś się boisz, powiedz nam o tym. Podejmiemy działania by zapewnić Ci bezpieczeństwo.
14. Możesz ze sobą mieć ulubioną zabawkę np. misia lub książkę. Prosimy tylko, żebyś nie wymieniał się nimi z innymi. Możemy Cię poprosić byś na pewien czas odłożył swoją maskotkę, ale zostanie z nami w gabinecie.
15. Chcemy być dla Ciebie cały czas. Może się zdarzyć, że będziemy musieli pilnie pomóc innemu dziecku albo dorosłemu. Wtedy poczekaj na nas cierpliwie, nie zapomnieliśmy o Tobie.
16. Podczas pobytu w przychodni, za zgodą rodziców/opiekunów, możesz korzystać z własnego telefonu komórkowego lub tabletu, ale nie możesz korzystać ze stron innych niż dla dzieci.

Zasady interwencji personelu w przypadku podejrzenia krzywdzenia lub posiadania informacji o krzywdzeniu małoletniego i udzielenia wsparcia

1. Definicje:

- 1.1. Krzywdzenie małoletniego - popełnienie czynu zabronionego lub czynu karalnego na szkodę dziecka przez jakąkolwiek osobę, w tym członka personelu lub zagrożenie dobra dziecka, w tym jego zaniedbywanie.
- 1.2. Przemoc domowa - jednorazowe albo powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie, wykorzystujące przewagę fizyczną, psychiczną lub ekonomiczną, naruszające prawa lub dobra osobiste osoby doznającej przemocy domowej.
- 1.3. Czyn karalny - zachowanie człowieka, które zostałoby uznane za przestępstwo, gdyby popełniła je osoba powyżej 17 roku.
- 1.4. Przestępstwo – np. ciężki uszczerbek na zdrowiu (utrata wzroku, słuchu, mowy, zdolności płodzenia, zeszpecenie, zniekształcenie ciała, spowodowanie ciężkiej choroby), zgwałcenie, zgwałcenie zbiorowe, kazirodctwo, wykorzystanie seksualne małoletniego poniżej 15 roku życia, ze szczególnym okrucieństwem, z wykorzystaniem bezradności.
- 1.5. „Niebieska Karta” - narzędzie, którego celem jest zapewnienie bezpieczeństwa osobie doznającej przemocy domowej, ale także współpraca przedstawicieli różnych instytucji i podmiotów, które są zobowiązane do reagowania w przypadku uzyskania informacji o wystąpieniu przemocy domowej.
- 1.6. Zaniedbanie - brak zapewnienia podstawowych potrzeb małoletniego, gdy osoby odpowiedzialne mają ku temu środki i wiedzę. Dotyczy to m.in. jedzenia, ubrania, higieny, nadzoru lub schronienia, co może skutkować poważnym uszczerbkiem na zdrowiu lub rozwoju małoletniego. Obejmuje ono również brak ochrony małoletniego przed narażeniem na niebezpieczeństwo.
- 1.7. Przemoc seksualna lub wykorzystywanie seksualne - angażowanie małoletniego w aktywność seksualną przez osobę dorosłą, np. trenera, opiekuna lub rodzica.
- 1.8. Przemoc emocjonalna - każdy akt powodujący naruszenie godności osobistej małoletniego, ukierunkowany na wyrządzenie krzywdy, tj. poniżanie, krytykowanie, upokarzanie lub ośmieszanie małoletniego, brak odpowiedniego wsparcia i uwagi, powodujące obniżenie jego poczucia wartości.
2. Każdy pracownik NZOZ **StommedArte** Sosnowiec ul Szkolna 4A, który podejrzewa krzywdzenie małoletniego informuje o tym Koordynatora ds. Przeciwdziałania Przemocy lub innej wyznaczonej do tego osobie.
3. Objawy krzywdzenia małoletniego należy opisać w dokumentacji medycznej i zgłosić Koordynatorowi ds. Przeciwdziałania Przemocy. Zgłoszenie winno nastąpić pisemnie lub za pośrednictwem maila na adres ustalony do tego celu.
4. W przypadku podejrzenia, że życie małoletniego jest zagrożone lub grozi mu ciężki uszczerbek na zdrowiu należy niezwłocznie poinformować Policję, dzwoniąc pod numer 112. Poinformowania służb dokonuje kierownik komórki organizacyjnej lub osoba zastępująca, która następnie wypełnia Kartę interwencji według **wzoru nr 4**.
5. W przypadku podejrzenia zagrożenia życia lub ciężkiego uszczerbku na zdrowiu małoletniego w wyniku stosowania wobec niego przemocy domowej należy niezwłocznie poinformować Policję, dzwoniąc pod numer 112. Poinformowania służb dokonuje kierownik komórki organizacyjnej lub osoba zastępująca, która następnie wszczyna założenie Niebieskiej Karty.
6. W przypadku podejrzenia, że opuszczenie przez małoletniego podmiotu w obecności rodzica lub opiekuna prawnego lub innej osoby bliskiej będzie mu zagrażało, należy

uniemożliwić oddalenie się małoletniego (zatrzymać w podmiocie), zawiadomić Ośrodek Pomocy Społecznej i niezwłocznie wystąpić do Sądu rodzinnego o wydanie odpowiednich zarządzeń opiekuńczych.

7. W przypadku, gdy doszło do zaniedbania potrzeb życiowych małoletniego lub doszło do innego zagrożenia dobra małoletniego ze strony rodziców lub opiekunów prawnych należy wystąpić do Sądu rodzinnego właściwego ze względu na miejsce zamieszkania dziecka o wgląd w sytuację dziecka.
8. W przypadku zauważenia krzywdzenia małoletniego przez personel medyczny, należy podjąć kroki interwencyjne zależne od zaistniałej sytuacji:
 - 8.1. Gdy zachowanie pracownika lub współpracownika było jednorazowe i o niewielkiej intensywności wkroczenia w dobra małoletniego należy przeprowadzić rozmowę dyscyplinującą z pracownikiem lub współpracownikiem.
 - 8.2. Gdy naruszenie dobra małoletniego jest znaczne lub się powtarza, należy rozważyć rozwiązanie stosunku pracy z osobą, która dopuściła się krzywdzenia.
9. W przypadku, gdy krzywdzenia małoletniego dopuścił się kierownik jednostki/osoba odpowiedzialna za interwencję wówczas osoba, która dostrzegła krzywdzenie przekazuje informację o tym fakcie bezpośrednio do podmiotu tworzącego osobiście lub za pośrednictwem poczty elektronicznej. Gdy osoba krzywdząca jest właścicielem należy zgłosić dostrzeżone naruszenia do sądu rodzinnego lub do prokuratora.
10. W przypadku, gdy małoletni doznaje innej formy krzywdzenia na jego szkodę ze strony innego małoletniego należy wystąpić do Sądu rodzinnego o wgląd w sytuację małoletniego krzywdzącego.
11. W przypadku podejrzenia popełnienia przestępstwa, w tym czynu karalnego przez osobę poniżej 17 roku życia na szkodę małoletniego należy sporządzić pisemne zawiadomienie do Prokuratury według **wzoru nr 5** właściwej dla miejsca zamieszkania małoletniego lub w przypadku braku możliwości ustalenia miejsca zamieszkania dziecka właściwej dla siedziby podmiotu.
12. Zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa powinno zawierać:
 - 12.1. Dane pokrzywdzonego – imię, nazwisko, adres zamieszkania, PESEL lub datę urodzenia.
 - 12.2. Dane potencjalnego sprawcy – imię, nazwisko, adres zamieszkania, o ile to możliwe PESEL, data urodzenia, relacja wobec dziecka (ojciec, matka).
 - 12.3. Szczegółowy opis zdarzenia (okoliczności, wyniki badania, opis obrażeń).
13. W przypadkach niejasnych lub wątpliwych pracownik odpowiedzialny za interwencję konsultuje sprawę z co najmniej dwiema osobami z personelu, w tym, jeśli ma taką możliwość z psychologiem. Pracownik odpowiedzialny za prowadzenie interwencji może rozmawiać z osobami zaangażowanymi, w tym małoletnim, osobą podejrzaną o krzywdzenie i świadkami.
14. Każdy przypadek podjęcia interwencji podlega zgłoszeniu Koordynatorowi ds. Przeciwdziałania Przemocy (e-mail: paulinarudychojowska@gmail.com) i odnotowaniu w rejestrze.

Zasady bezpiecznego korzystania z urządzeń elektronicznych z dostępem do sieci internetowej

1. Za bezpieczne korzystanie z urządzeń elektronicznych z dostępem do sieci internetowej w **Brak dostępu do sieci WiFi dla personelu i pacjentów** oraz monitorowanie ruchu sieciowego i zabezpieczenie sieci internetowej przed treściami niebezpiecznymi oraz zgłaszanie nieetycznych incydentów do CERT odpowiada **Informatyk / IOD**.....
(imię i nazwisko oraz adres mail).
2. Infrastruktura sieciowa **Brak dostępu do sieci WiFi dla personelu i pacjentów** umożliwia dostęp do internetu, zarówno personelowi, jak i pacjentom na bazie aktualnych standardów bezpieczeństwa. Dostęp do sieci Wi-Fi jest szyfrowany.
3. Za treści niebezpieczne uznaje się treści szkodliwe, niedozwolone, nielegalne i niebezpieczne dla zdrowia (pornografia, treści obrazujące przemoc, promujące działania szkodliwe dla zdrowia i życia, popularyzujące ideologię faszystowską i działalność niezgodną z prawem, nawołujące do samookaleczeń i samobójstw, korzystania z narkotyków i używek, stwarzające niebezpieczeństwo werbunku do organizacji nielegalnych i terrorystycznych, różne formy cyberprzemocy, np. nękanie, straszenie, szantażowanie z użyciem sieci, publikowanie lub rozsyłanie ośmieszających, kompromitujących informacji, zdjęć, filmów z użyciem sieci oraz podszywanie się w sieci pod kogoś wbrew jego woli).
4. Do potencjalnych zagrożeń płynących z użytkowania sieci należy zaliczyć:
 - a. dostęp do treści niebezpiecznych,
 - b. działalność innych użytkowników zagrażająca dobru małoletniego,
 - c. oprogramowanie umożliwiające śledzenie i pozyskanie danych osobowych użytkowników sieci wewnątrz podmiotu.
5. Pacjent małoletni na terenie podmiotu za zgodą rodziców/opiekunów prawnych ma prawo korzystać z telefonu komórkowego oraz innych urządzeń elektronicznych, o ile korzystanie z tych urządzeń nie zakłóca spokoju innym pacjentom oraz nie wpływa negatywnie na proces diagnostyczno-terapeutyczny.
6. Na terenie podmiotu nagrywanie dźwięku i obrazu za pomocą telefonu lub innych urządzeń jest możliwe jedynie za wyraźną zgodą osoby nagrywanej lub fotografowanej i wyłącznie na własne potrzeby. Niedopuszczalne jest nagrywanie lub fotografowanie czynności medycznych oraz innych pacjentów.
7. Podmiot nie ponosi odpowiedzialności za zaginięcie lub zniszczenie czy kradzież telefonu komórkowego oraz innego sprzętu elektronicznego.
8. W przypadku naruszenia zasad korzystania z sieci internetowej oraz urządzeń elektronicznych podmiotu lub prywatnych przez małoletniego, personel informuje o tym fakcie rodzica/opiekuna celem podjęcia działań zapobiegawczych.
9. Jeśli mimo zastosowanych działań, niepożądane zachowania nadal mają miejsce, należy zwrócić się do Sądu rodzinnego z wnioskiem o wgląd w sytuację małoletniego w związku z podejrzeniem jego demoralizacji.